

Bruksela, 30 października 2024 r.
(OR. en)

14962/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0409(CNS)

FISC 207
ECOFIN 1202

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Dotyczy: Projekt rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE)
nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy
administracyjnej w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej
– Porozumienie polityczne

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionego projektu rozporządzenia Rady z myślą o osiągnięciu porozumienia politycznego na posiedzeniu Rady (do Spraw Gospodarczych i Finansowych) 5 listopada 2024 r.

2022/0409 (CNS)

Projekt

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

¹ Dz.U. C z, s. .

² Dz.U. C z, s. .

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010³ określa warunki współpracy pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za stosowanie przepisów ustawowych dotyczących VAT oraz współpracy tych organów z Komisją, w celu zapewnienia przestrzegania tych przepisów ustawowych. Warunki te obejmują między innymi przepisy dotyczące przechowywania i wymiany – drogą elektroniczną – informacji, które mogą pomóc w dokonaniu właściwego wymiaru VAT, w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT, w szczególności w odniesieniu do transakcji wewnątrzwspólnotowych, oraz w zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT.
- (2) Dyrektywą Rady (UE) XX/XXX⁴ [Urząd Publikacji: proszę wstawić numer i rok dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej, przyjętej tego samego dnia co niniejsze rozporządzenie] wprowadzono do dyrektywy Rady 2006/112/WE⁵ wymogi w zakresie sprawozdawczości cyfrowej. Wymogi te zobowiązują podatników zidentyfikowanych do celów VAT do przekazywania państwom członkowskim informacji na temat każdej wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz każdego świadczenia usługi podlegających opodatkowaniu w państwie członkowskim innym niż to, w którym dostawca lub usługodawca ma siedzibę, oraz – o ile dane państwo członkowskie nie skorzystało z możliwości wykluczenia podatników z tego obowiązku – informacji na temat każdego wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz każdego świadczenia usługi podlegających opodatkowaniu i w odniesieniu do których odbiorca lub usługobiorca są zobowiązani do zapłaty podatku. Wymiana i przetwarzanie tych informacji na temat transakcji wewnątrzwspólnotowych pomaga państwom członkowskim w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT i wykrywania oszustw.

³ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

⁴ Dyrektywa Rady (UE) XXX/XXXX z dnia [...] r. (Dz.U. L XXX z dd.mm.rrrr, s. X). [Urząd Publikacji: proszę wstawić pełne odniesienie.]

⁵ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- (3) Dotychczasowa współpraca organów podatkowych państw członkowskich opiera się na wymianie zagregowanych informacji między krajowymi systemami elektronicznymi. Wprowadzenie wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej ma na celu zwiększenie poboru podatku poprzez terminowe dostarczanie administracjom podatkowym danych o poszczególnych transakcjach. W celu zapewnienia dostępności tych danych dla innych administracji podatkowych w efektywny sposób oraz ułatwienia wspólnego prowadzenia analiz i kontroli krzyżowych, jak również wspólnej interpretacji tych analiz i kontroli krzyżowych, niezbędny jest centralny system, w którym wymieniane będą informacje o VAT.
- (4) Aby umożliwić państwom członkowskim skuteczniejsze zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT, należy ustanowić elektroniczny centralny system wymiany informacji o VAT („centralny VIES”) służący do wymiany informacji o VAT. System ten powinien otrzymywać z krajowych systemów elektronicznych państw członkowskich informacje na temat transakcji wewnątrzspółnotowych zgłoszonych przez odpowiednich dostawców lub usługodawców i nabywców w różnych państwach członkowskich. System ten powinien również otrzymywać od państw członkowskich informacje umożliwiające identyfikację do celów VAT podatników dokonujących transakcji wewnątrzspółnotowych, w tym inne numery identyfikacyjne VAT nadane danej osobie. Co więcej, w każdym przypadku, w którym dokonuje się zmiany danych, w centralnym VIES należy zamieścić także metadane pozwalające śledzić czas wprowadzenia modyfikacji.

- (5) Informacje umożliwiające identyfikację do celów VAT podatników dokonujących transakcji wewnątrzspółnotowych powinny być automatycznie aktualizowane w centralnym VIES niezwłocznie po zmianie informacji umożliwiających identyfikację, z wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie uzgodnią, że taka aktualizacja nie jest istotna, niezbędna lub użyteczna. Aktualizacje takie są niezbędne, ponieważ ważność numerów identyfikacyjnych VAT podatników podlega weryfikacji pod kątem spełnienia warunku zwolnienia dostaw wewnątrzspółnotowych, przewidzianego w art. 138 dyrektywy 2006/112/WE. Aby zapewnić administracjom podatkowym rozsądny poziom pewności co do jakości i wiarygodności takich informacji, informacje na temat transakcji wewnątrzspółnotowych powinny być automatycznie aktualizowane w centralnym VIES nie później niż jeden dzień po otrzymaniu przez państwo członkowskie informacji od podatnika.
- (6) Ponadto w odniesieniu do informacji umożliwiających identyfikację do celów VAT, zamieszczanych w centralnym VIES, państwa członkowskie powinny przyjąć środki mające na celu zapewnienie, aby dane przekazywane przez podatników na potrzeby identyfikacji do celów VAT zgodnie z art. 214 dyrektywy 2006/112/WE były oceniane przez odpowiednie państwa członkowskie jako kompletne i dokładne. Ponadto państwa członkowskie powinny zapewnić, aby numer identyfikacyjny VAT był oznaczany w centralnym VIES jako nieważny, w przypadku gdy podatnik nie wywiązuje się z obowiązku przekazywania danych, gdy jego działalność gospodarcza ustała lub gdy właściwy organ uznaje, że działalność gospodarcza podatnika ustała.
- (7) Każde państwo członkowskie powinno wprowadzać do centralnego VIES informacje na temat transakcji wewnątrzspółnotowych zgłoszonych przez dostawców lub usługodawców i nabywców w różnych państwach członkowskich niezwłocznie po ich otrzymaniu. Konieczne jest szybkie przetwarzanie otrzymanych informacji z przyczyn technicznych związanych z ilością danych, jak również w celu wczesnego wykrycia podejrzanych transakcji i potencjalnych przypadków oszustw w dziedzinie VAT.

- (8) Aby pomóc państwom członkowskim w zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT oraz w wykrywaniu oszustów, informacje umożliwiające identyfikację do celów VAT oraz informacje o VAT dotyczące transakcji wewnątrzspółnotowych powinny być zatrzymywane przez 10 lat. Okres ten stanowi minimum niezbędne państwom członkowskim do skutecznego prowadzenia kontroli oraz prowadzenia dochodzeń w przypadku podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT lub wykrywania takich oszustw. Okres ten jest również proporcjonalny, biorąc pod uwagę ogromną ilość informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych oraz wrażliwość tych informacji jako danych handlowych i osobowych.
- (9) Aby terminowo wykrywać niezgodności, a tym samym poprawić zdolności w zakresie zwalczania oszustw w dziedzinie VAT, centralny VIES powinien umożliwiać automatyczną kontrolę krzyżową informacji zebranych zarówno od dostawcy lub usługodawcy, jak i nabywcy w ramach wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej wprowadzonych dyrektywą (UE) XX/XXX [*Urząd Publikacji: proszę wstawić numer i rok dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej, przyjętej tego samego dnia co niniejsze rozporządzenie*⁶]. Wyniki takiej kontroli krzyżowej należy udostępniać państwom członkowskim na potrzeby podjęcia odpowiednich działań następczych.
- (10) Ponadto, aby centralny VIES mógł zachować zdolności istniejącego systemu wymiany informacji o VAT, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, powinien on również posiadać zdolność agregowania informacji z myślą o uzyskaniu ogólnego obrazu dostaw towarów i świadczenia usług oraz nabyć zgłoszonych przez podatników znajdujących się w państwach członkowskich. W celu zapewnienia, aby centralny VIES umożliwiał państwom członkowskim dalszy dostęp do wzajemnych informacji zgodnie z obecną strukturą istniejącego systemu wymiany informacji o VAT, centralny VIES powinien obsługiwać agregację danych.
- (11) Aby wspierać właściwe organy państw członkowskich w dokonaniu właściwego wymiaru VAT, w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT, zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT oraz wykorzystywaniu synergii między poszczególnymi systemami informacyjnymi zawierającymi informacje dotyczące VAT, centralny VIES powinien przetwarzać informacje otrzymane od państw członkowskich w zestawieniu z wszelkimi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 904/2010.

⁶ Dyrektywa Rady (UE) XXX/XXXX z dnia [...] r. (Dz.U. L XXX z dd.mm.rrrr, s. X).

- (12) Dostęp do informacji w centralnym VIES powinien być udzielany zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. Umożliwienie dostępu do danych wrażliwych użytkownikom, dla których jest to prawdopodobnie istotne, powinno być egzekwowane za pomocą pozwoleń na dostęp i rejestrów dostępu, które zabezpieczają informacje w centralnym VIES. Informacje te nie powinny być wykorzystywane do celów innych niż kontrolowanie prawidłowego stosowania VAT i zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT. Wszyscy użytkownicy powinni być związani zasadami poufności określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Na potrzeby zwalczania oszustw w dziedzinie VAT urzędnicy łącznikowi Eurofisc z państw członkowskich, o których to urzędnikach mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, powinni mieć możliwość dostępu do informacji o VAT dotyczących transakcji wewnątrzwspólnotowych i analizowania tych informacji. W celu kontrolowania prawidłowego stosowania przepisów dotyczących VAT urzędnicy państw członkowskich, którzy sprawdzają, czy zwolnienie z VAT w przypadku określonych towarów importowanych, ustanowione w art. 143 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, ma zastosowanie, również powinni mieć dostęp do informacji umożliwiających identyfikację do celów VAT przechowywanych w centralnym VIES. Ponadto, z tych samych powodów, właściwe organy państw członkowskich powinny wybrać innych urzędników, którzy muszą mieć bezpośredni dostęp do centralnego VIES, i w razie potrzeby udzielić im takiego dostępu. Co więcej, należycie akredytowane osoby z Komisji powinny mieć dostęp do informacji znajdujących się w centralnym VIES, ale wyłącznie w zakresie, w jakim dostęp ten jest niezbędny do opracowania i utrzymania tego systemu.
- (14) W celu prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT oraz wykrywania takich oszustw systemy informacyjne wspomagające sieć Eurofisc w walce z oszustwami w dziedzinie VAT, w tym system narzędzi do analizy sieci transakcji oraz centralny elektroniczny system informacji o płatnościach („CESOP”), powinny mieć bezpośredni dostęp do centralnego VIES.

- (15) Ilość danych i częstotliwość ich przekazywania do centralnego VIES sprawiają, że konieczna jest automatyzacja przepływu informacji z centralnego VIES do systemów krajowych. Automatyzacja taka powinna przewidywać również efektywny i bezpieczny kanał łączności maszyna-maszyna oraz zapewniać, aby ingerencja człowieka przy dostępie do wspólnych danych nie była już potrzebna. Krajowe systemy elektroniczne, które przekazują informacje do centralnego VIES, powinny zatem także mieć dostęp do informacji przechowywanych w tym systemie, w tym do informacji przetworzonych i zagregowanych na potrzeby kontroli VAT oraz zwalczania oszustw w dziedzinie VAT.
- (16) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania rozporządzenia (UE) nr 904/2010, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do zadań, które Komisja będzie wykonywać w związku z opracowywaniem, utrzymywaniem i hostingiem centralnego VIES oraz zarządzaniem nim pod względem technicznym, szczegółów technicznych dotyczących identyfikacji i dostępu urzędników i systemów elektronicznych do centralnego VIES, szczegółowych pozwoleń na dostęp dla urzędników i systemów elektronicznych do szczegółowych danych w centralnym VIES, do których należy udzielić dostępu, szczegółów technicznych i formatu informacji przekazywanych do centralnego VIES oraz ról i obowiązków państw członkowskich i Komisji w przypadku pełnienia funkcji administratora i podmiotu przetwarzającego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁷ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁸. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁹.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (17) Oszustwa w dziedzinie VAT są wspólnym problemem wszystkich państw członkowskich. Państwa członkowskie same nie dysponują informacjami niezbędnymi do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących VAT oraz do zwalczania oszustw w dziedzinie VAT. Ponieważ cel rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a mianowicie zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na transgraniczny charakter rynku wewnętrznego, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Do podatników ułatwiających dostawy towarów lub świadczenie usług poprzez użycie interfejsu elektronicznego państwo członkowskie, w którym te dostawy towarów lub świadczenie usług podlegają opodatkowaniu, może kierować wnioski o udostępnienie ewidencji, o czym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dla tych podatników oraz uniknąć dublowania pracy, państwo członkowskie identyfikacji powinno w jak największym stopniu koordynować takie wnioski. W tym celu należy określić standardowy formularz służący do elektronicznego przekazywania tych informacji państwom członkowskim. Niemniej jednak państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 242a ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE, dalej regularnie i systematycznie uzyskiwać tę ewidencję bezpośrednio od podatnika do czasu, gdy zostanie zapewniony zautomatyzowany dostęp do tej ewidencji.
- (19) W dyrektywie 2006/112/WE wprowadzona ma zostać nowa uproszczona procedura punktu kompleksowej obsługi (OSS) dotycząca podatników, którzy dokonują transgranicznego przemieszczania określonych towarów własnych. Konieczne jest zatem uwzględnienie tej nowej procedury w ogólnych ramach procedur szczególnych VAT OSS, określonych w rozdziale XI sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010. W szczególności należy uwzględnić przekazywanie informacji między państwem członkowskim, z którego towary są przemieszczane, a państwem członkowskim, do którego są przemieszczane.

- (20) Ponieważ nowa procedura OSS jest kompleksowa i obejmuje transgraniczne przemieszczanie towarów, które jest obecnie objęte procedurą magazynu typu call-off stock zgodnie z art. 17a dyrektywy 2006/112/WE, procedura ta została usunięta z dyrektywy 2006/112/WE. Konieczne jest, aby ta zmiana w dyrektywie 2006/112/WE została odzwierciedlona w art. 21 rozporządzenia (UE) nr 904/2010.
- (21) Nadużywanie numerów identyfikacyjnych VAT stosowanych na potrzeby punktu kompleksowej obsługi importu („IOSS”) zostało uznane przez zainteresowane strony za potencjalne ryzyko. Aby lepiej zabezpieczyć prawidłowe stosowanie i proces weryfikacji numerów identyfikacyjnych VAT stosowanych na potrzeby IOSS, należy rozszerzyć art. 47h rozporządzenia (UE) nr 904/2010 poprzez przyznanie organom celnym dostępu do informacji o przedsiębiorcy zarejestrowanym w IOSS, co poprawi zarządzanie ryzykiem i zwiększy zdolności kontrolne tych organów celnych.
- (22) W celu wzmocnienia kontroli w odniesieniu do procedury IOSS konieczne jest dodanie w art. 17 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 904/2010 całkowitej wartości towarów importowanych w ramach procedury IOSS dla każdego numeru identyfikacyjnego stosowanego na potrzeby IOSS dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji.
- (23) Szczegóły techniczne, w tym jednolite wiadomości elektroniczne, dotyczące przekazywania ewidencji przez podatników ułatwiających dostawę towarów lub świadczenie usług poprzez użycie interfejsu elektronicznego, o czym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, należy przyjąć zgodnie z procedurą komitetową przewidzianą w niniejszym rozporządzeniu.
- (24) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z prawami podstawowymi i zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsze rozporządzenie zapewnia pełne poszanowanie prawa do ochrony danych osobowych określonego w art. 8 Karty. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ściśle ogranicza ilość danych osobowych, które zostaną udostępnione organom podatkowym. Przetwarzanie informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

- (25) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 3 marca 2023 r.
- (26) Ponieważ wdrożenie centralnego VIES będzie wymagało nowych rozwiązań technologicznych, konieczne jest odroczenie stosowania przepisów dotyczących centralnego VIES, aby umożliwić państwom członkowskim i Komisji opracowanie tych technologii.
- (27) Zautomatyzowany dostęp do informacji na temat transakcji wewnątrzspółnotowych zgłaszanych za pomocą informacji podsumowujących, ma bezpośredni wpływ na efektywność kontroli VAT. W związku z tym należy utrzymać obecny system wymiany informacji o VAT, przewidziany w art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 904/2010, przez pewien okres po zniesieniu wspomnianych informacji podsumowujących. Po upływie tego okresu należy uchylić stosowne przepisy dotyczące obecnego systemu wymiany informacji o VAT, a informacje zgłoszone za pomocą informacji podsumowujących powinny być nadal dostępne na wniosek.
- (28) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 0

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 17 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) dane dotyczące numerów identyfikacyjnych VAT, o których mowa w art. 369q dyrektywy 2006/112/WE, które nadało, oraz – dla każdego numeru identyfikacyjnego VAT nadanego przez dowolne państwo członkowskie – całkowitą wartość importu towarów zwolnionych na mocy art. 143 ust. 1 lit. ca) tej dyrektywy, w każdym miesiącu, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w rozumieniu art. 369l pkt 4 tej dyrektywy;”;

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2028 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niniejsze rozporządzenie określa także zasady i procedury w odniesieniu do wymiany drogą elektroniczną informacji dotyczących VAT od towarów dostarczanych i usług świadczonych lub towarów przemieszczanych zgodnie z procedurami szczególnymi przewidzianymi w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, a także w odniesieniu do wszelkiej późniejszej wymiany informacji oraz, w zakresie, w jakim dotyczy to towarów i usług objętych tymi procedurami szczególnymi, w odniesieniu do przekazywania środków pieniężnych między właściwymi organami państw członkowskich.”;

2) art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Definicje zawarte w art. 358, 358a, 369a, 369l i 369xa dyrektywy 2006/112/WE do celów każdej procedury szczególnej mają zastosowanie również na użytek niniejszego rozporządzenia.”;

3) art. 17 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s, 369t, 369xc, 369xf i 369xg dyrektywy 2006/112/WE;”;

4) art. 47b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 47b

1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi podatnicy korzystający z procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE dostarczają państwu członkowskiemu identyfikacji, drogą elektroniczną, informacje, o których mowa w art. 361 tej dyrektywy.

Podatnicy korzystający z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 sekcje 3 i 5 dyrektywy 2006/112/WE dostarczają państwu członkowskiemu identyfikacji, drogą elektroniczną, szczegółowe dane służące do ich identyfikacji, w chwili rozpoczęcia przez nich działalności zgodnie z art. 369c i 369xc tej dyrektywy.

Wszelkie zmiany informacji dostarczanych zgodnie z art. 361 ust. 2, art. 369c i 369xc dyrektywy 2006/112/WE przekazuje się również drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwym organom pozostałych państw członkowskich w terminie 10 dni od końca miesiąca, w którym otrzymano informacje od podatnika korzystającego z jednej z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 sekcje 2, 3 i 5 dyrektywy 2006/112/WE. Państwo członkowskie identyfikacji w ten sam sposób informuje właściwe organy pozostałych państw członkowskich o numerach identyfikacyjnych VAT, o których mowa w tych sekcjach.

3. Jeżeli podatnik korzystający z jednej z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 sekcje 2, 3 i 5 dyrektywy 2006/112/WE jest wykluczony ze stosowania tej procedury szczególnej, państwo członkowskie identyfikacji niezwłocznie informuje o tym drogą elektroniczną właściwe organy pozostałych państw członkowskich.”;

5) art. 47d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 47d

1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi deklarację VAT zawierającą szczegółowe dane określone w art. 365, 369g, 369t i 369xg dyrektywy 2006/112/WE przedkłada się drogą elektroniczną.

2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego konsumpcji lub właściwym organom państw członkowskich, z których i do których towary były wysyłane lub transportowane po dniu, w którym przypadał termin złożenia deklaracji VAT zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE, lecz nie później niż 20 dni od końca miesiąca, w którym przypadał termin złożenia deklaracji VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje również informacje przewidziane w art. 369g ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE właściwemu organowi każdego innego państwa członkowskiego, z którego towary są wysyłane lub transportowane, oraz informacje przewidziane w art. 369g ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE właściwemu organowi każdego zainteresowanego państwa członkowskiego siedziby.

Państwa członkowskie wymagające, aby deklaracja VAT została sporządzona w walucie krajowej innej niż euro, przeliczają podane kwoty na euro przy użyciu kursu wymiany obowiązującego w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego. Przeliczenia dokonuje się poprzez zastosowanie kursów wymiany opublikowanych przez Europejski Bank Centralny na ten dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego następnego dnia.”;

6) w art. 47h dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego państwa członkowskie przyznają właściwym organom dostęp do informacji, o których mowa w art. 369p ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.”;

7) w art. 47i wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uzyskania ewidencji prowadzonej przez podatnika lub pośrednika zgodnie z art. 369, 369k, 369x i 369xk dyrektywy 2006/112/WE państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, kierują najpierw wniosek drogą elektroniczną do państwa członkowskiego identyfikacji.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje otrzymaną ewidencję niezwłocznie drogą elektroniczną do państwa członkowskiego konsumpcji lub państwa członkowskiego, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, występujących z wnioskiem.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, występujące z wnioskiem nie otrzymają ewidencji w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, państwa te mogą podjąć wszelkie działania zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym w celu uzyskania takiej ewidencji.”;

7a) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 47ia

W ramach przeglądu rozporządzenia 904/2010 Komisja ocenia możliwość wprowadzenia między państwami członkowskimi zautomatyzowanego dostępu do ewidencji przekazywanej państwu członkowskiemu identyfikacji przez podatników zarejestrowanych w ramach którejkolwiek z procedur szczególnych określonych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.”;

8) art. 47j ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4, jeżeli państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, z którego lub do którego towary są wysyłane lub transportowane, stwierdzą, że konieczne jest postępowanie administracyjne, konsultują się one najpierw z państwem członkowskim identyfikacji co do konieczności takiego postępowania.”;

- 9) [skreślony]
- 10) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ XIa

PRZEPISY DOTYCZĄCE OBOWIĄZKÓW PROWADZENIA EWIDENCJI W PRZYPADKU INTERFEJSÓW ELEKTRONICZNYCH UŁATWIAJĄCYCH DOSTAWY TOWARÓW LUB ŚWIADCZENIE USŁUG ZGODNIE Z ART. 242A DYREKTYWY 2006/112/WE

Artykuł 47m

1. W celu uzyskania ewidencji prowadzonej przez podatnika zgodnie z art. 242a dyrektywy 2006/112/WE oraz bez uszczerbku dla art. 242a ust. 2 akapit drugi tej dyrektywy państwo członkowskie, w którym dostawy towarów lub świadczenie usług, o których mowa w tym artykule, podlegają opodatkowaniu, kieruje najpierw wniosek drogą elektroniczną do państwa członkowskiego, w którym podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT, otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, państwo to przekazuje ten wniosek niezwłocznie drogą elektroniczną podatkowi.
3. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi podatnik przekazuje, na wniosek, żadaną ewidencję drogą elektroniczną państwu członkowskiemu, w którym ten podatnik jest zidentyfikowany do celów VAT i które przekazało wniosek. Państwa członkowskie akceptują możliwość przedkładania ewidencji przy użyciu standardowego formularza.

4. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 3, przekazuje otrzymaną ewidencję niezwłocznie drogą elektroniczną do występującego z wnioskiem państwa członkowskiego, w którym dostawy towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 242a, podlegają opodatkowaniu.

5. W przypadku gdy występujące z wnioskiem państwo członkowskie, w którym dostawy towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 242a, podlegają opodatkowaniu, nie otrzyma ewidencji w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, państwo to może podjąć wszelkie działania zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym w celu uzyskania takiej ewidencji.

Artykuł 47n

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych:

- a) szczegóły techniczne dotyczące standardowego formularza, o którym mowa w art. 47m ust. 3;
- b) szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, w celu dostarczania informacji, o których mowa w art. 47m ust. 1, 2 i 4, jak również środki techniczne służące do przekazywania tych informacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 47o

W ramach przeglądu rozporządzenia 904/2010 Komisja ocenia możliwość wprowadzenia między państwami członkowskimi zautomatyzowanego dostępu do danych przekazywanych państwu członkowskiemu siedziby przez platformy w ramach ich obowiązków prowadzenia ewidencji.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2029 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) numery identyfikacyjne VAT osób, które dokonywały dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w lit. b);”;
 - (ii) w lit. e) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„całkowita wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w lit. b), przez każdą z osób, o których mowa w lit. c), na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez inne państwo członkowskie pod następującymi warunkami:”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2030 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. g) i h) otrzymują brzmienie:
 - „g) »wewnątrzspółnotowa dostawa towarów« oznacza każdą dostawę towarów, co do której dane muszą zostać przekazane zgodnie z art. 262 dyrektywy 2006/112/WE;

h) »wewnątrzspółnotowe świadczenie usług« oznacza każde świadczenie usług, co do którego dane muszą zostać przekazane zgodnie z art. 262 dyrektywy 2006/112/WE;»;

2) art. 17 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) informacje, które gromadzi zgodnie z tytułem XI rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2022/890*;

* Dyrektywa Rady (UE) 2022/890 z dnia 3 czerwca 2022 r. dotycząca zmiany dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 155 z 8.6.2022, s. 1).”;

3) w rozdziale V po art. 24f dodaje się sekcję 3 w brzmieniu:

„SEKCJA 3

Centralny elektroniczny system wymiany informacji o VAT”;

Artykuł 24g

1. Do celów, o których mowa w art. 1, Komisja opracowuje centralny elektroniczny system wymiany informacji o VAT (»centralny VIES«), utrzymuje go, zapewnia jego hosting i zarządza nim pod względem technicznym.

2. Każde państwo członkowskie opracowuje krajowy elektroniczny system do automatycznego przekazywania poniższych informacji do centralnego VIES, utrzymuje go, zapewnia jego hosting i zarządza nim pod względem technicznym:

a) informacje, które to państwo gromadzi zgodnie z tytułem XI rozdział 6 sekcja 1 dyrektywy 2006/112/WE;

- b) informacje dotyczące tożsamości, działalności, formy prawnej i adresu osób, którym nadało numer identyfikacyjny VAT, zgromadzone zgodnie z art. 213 dyrektywy 2006/112/WE, datę nadania takiego numeru oraz inne numery identyfikacyjne VAT nadane tej osobie;
- c) numery identyfikacyjne VAT, które państwo członkowskie nadało i które straciły ważność, oraz daty utracenia przez te numery ważności;
- d) data i godzina modyfikacji danych, o których mowa w lit. a), b) i c).

Informacje, o których mowa w lit. a), są zgodne z normą europejską dotyczącą fakturowania elektronicznego i wykazem syntaktyk określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE*.

Komisja określa w drodze aktu wykonawczego szczegóły i format informacji wymienionych w niniejszym ustępie. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie może przechowywać informacje, o których mowa w art. 24j lit. a), b), c) i d), z zastrzeżeniem pozwoleń na dostęp, o których mowa w art. 24k ust. 3 lit. b), w krajowym elektronicznym systemie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym.

Artykuł 24h

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje dostępne w centralnym VIES były aktualne, kompletne i dokładne.

Komisja ustanawia w drodze aktu wykonawczego kryteria określające, które zmiany nie są na tyle istotne, niezbędne lub użyteczne, aby były przekazywane do centralnego VIES. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

2. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby dane przekazywane przez podatników i osoby prawne niebędące podatnikami na potrzeby identyfikacji do celów VAT zgodnie z art. 214 dyrektywy 2006/112/WE były, w ich ocenie, kompletne i dokładne, zanim zostaną przekazane do centralnego VIES.

Państwa członkowskie wdrażają procedury weryfikacji tych danych stosownie do wyników przeprowadzonej przez nie oceny ryzyka. Weryfikacji dokonuje się co do zasady przed identyfikacją do celów VAT lub – w przypadku gdy przed taką identyfikacją zostały przeprowadzone jedynie wstępne weryfikacje – nie później niż sześć miesięcy po takiej identyfikacji.

3. Państwa członkowskie informują Komisję oraz inne państwa członkowskie o środkach wdrażanych na poziomie krajowym w celu zapewnienia jakości i wiarygodności informacji zgodnie z ust. 2.

4. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują automatycznie do centralnego VIES informacje, o których mowa w art. 24g ust. 2.

Szczegóły dotyczące dopuszczalnych opóźnień technicznych określa się w akcie wykonawczym. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu, informacje, o których mowa w art. 24g ust. 2 lit. a), przekazuje się automatycznie do centralnego VIES nie później niż jeden dzień po zgromadzeniu informacji przekazanych przez podatnika właściwym organom.

6. Informacje, o których mowa w art. 24g ust. 2, są dostępne w centralnym VIES przez 10 lat od końca roku, w którym informacje zostały do niego przekazane.

Artykuł 24i

1. Państwa członkowskie automatycznie aktualizują centralny VIES w celu zapewnienia, aby numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 214 dyrektywy 2006/112/WE, był oznaczony jako nieważny w centralnym VIES w następujących sytuacjach:

- a) w przypadku gdy osoby zidentyfikowane do celów VAT oświadczyły, że ich działalność gospodarcza, o której mowa w art. 9 dyrektywy 2006/112/WE, ustała, lub w przypadku gdy właściwy organ uznaje, że ich działalność gospodarcza ustała. Osoba ta ma prawo do dostarczenia dowodu istnienia działalności gospodarczej innymi sposobami;
- b) w przypadku gdy osoby zadeklarowały fałszywe dane w celu uzyskania identyfikacji VAT oraz gdyby skutkiem faktu posiadania tych informacji przez administrację podatkową była odmowa identyfikacji do celów VAT lub cofnięcie numeru identyfikacyjnego VAT;

- c) w przypadku gdy osoby nie zgłosiły zmian w swoich danych oraz gdyby skutkiem faktu posiadania tych informacji przez administrację podatkową była odmowa identyfikacji do celów VAT lub cofnięcie numeru identyfikacyjnego VAT.

Sytuacje wymienione w niniejszym ustępie są określone bez uszczerbku dla przepisów krajowych przewidujących dodatkowe sytuacje.

2. Do celów ust. 1 lit. a) właściwy organ uznaje, że działalność gospodarcza ustała co najmniej w następujących sytuacjach:

- a) jeśli – pomimo stosownych wymogów – osoba zidentyfikowana do celów VAT nie przedłożyła deklaracji VAT przez rok po upływie terminu przedłożenia pierwszej brakującej deklaracji;
- b) jeśli – pomimo stosownych wymogów – osoba zidentyfikowana do celów VAT nie przedłożyła żadnych danych na temat wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego świadczenia usług przez 6 miesięcy po upływie terminu przedłożenia tych danych w odniesieniu do pierwszej transakcji, co do której brakuje danych.

Sytuacje wymienione w niniejszym ustępie są określone bez uszczerbku dla przepisów krajowych przewidujących dodatkowe sytuacje.

Artykuł 24j

Centralny VIES ma następujące funkcje w odniesieniu do informacji otrzymywanych zgodnie z art. 24g ust. 2 niniejszego rozporządzenia:

- (a) przechowywanie informacji, o których mowa w lit. b), c) i d) niniejszego artykułu oraz w art. 24g ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

- b) kontrola krzyżowa informacji gromadzonych zgodnie z tytułem XI rozdział 6 sekcja 1 dyrektywy 2006/112/WE oraz udostępnianie ich państwom członkowskim, które wymagają od podatników przedkładania danych określonych w art. 262 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy 2006/112/WE;
- c) agregowanie informacji dotyczących osób, którym nadano numer identyfikacyjny VAT, i zgromadzonych zgodnie z art. 213 dyrektywy 2006/112/WE oraz udostępnianie poniższych danych szczegółowych urzędnikom lub systemom elektronicznym, o których mowa w art. 24k:
 - (i) całkowita wartość wszystkich wewnątrzspółnotowych dostaw towarów i całkowita wartość wszystkich transakcji wewnątrzspółnotowego świadczenia usług na rzecz osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie dokonanych przez wszystkie podmioty gospodarcze zidentyfikowane do celów VAT w każdym innym państwie członkowskim;
 - (ii) numery identyfikacyjne VAT osób, które dokonywały dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ppkt (i);
 - (iii) całkowita wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ppkt (i), przez każdą z osób, o których mowa w ppkt (ii), na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie;
 - (iv) całkowita wartość dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ppkt (i), przez każdą z osób, o których mowa w ppkt (ii), na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez inne państwo członkowskie;

- d) przetwarzanie informacji w zestawieniu z wszelkimi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- e) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 24g ust. 2 oraz w lit. b), c) i d) niniejszego artykułu, urzędnikom lub systemom elektronicznym, o których mowa w art. 24k, zgodnie z pozwoleniami na dostęp, o których mowa w art. 24k ust. 3 lit. b);
- f) potwierdzanie ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą temu numerowi nazwą (nazwiskiem) i adresem;
- g) system rejestracji służący do śledzenia czasu udzielenia dostępu i informacji, do których uzyskali dostęp urzędnicy lub systemy elektroniczne, o których mowa w art. 24k.

Artykuł 24k

1. Każde państwo członkowskie udziela zautomatyzowanego dostępu do centralnego VIES, zgodnie z pozwoleniami na dostęp, o których mowa w art. 24k ust. 3 lit. b):
 - a) urzędnikom, którzy są upoważnieni przez właściwy organ tego państwa członkowskiego do bezpośredniego dostępu do informacji w centralnym VIES;
 - b) urzędnikom łącznikowym Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, którzy posiadają osobisty kod identyfikacyjny do centralnego VIES, jeżeli dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT lub mającym na celu wykrycie oszustwa w dziedzinie VAT;
 - c) urzędnikom upoważnionym przez właściwy organ tego państwa członkowskiego, którzy sprawdzają wymogi przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE.

2. Każde państwo członkowskie udziela zautomatyzowanego dostępu do centralnego VIES, zgodnie z pozwoleniami na dostęp, o których mowa w art. 24k ust. 3 lit. b):
 - a) krajowym elektronicznym systemom tego państwa członkowskiego, które sprawdzają wymogi przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE;
 - b) krajowym elektronicznym systemom, o których mowa w art. 24g ust. 2, do celów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia;
 - c) centralnemu elektronicznemu systemowi informacji o płatnościach, o którym mowa w art. 24a (»CESOP«);
 - d) elektronicznym systemom prowadzącym sprawną wymianę, przetwarzanie i analizę ukierunkowanych informacji na temat oszustw transgranicznych, obsługiwanym przez Eurofisc.
3. Komisja w drodze aktu wykonawczego określa następujące środki:
 - a) praktyczne rozwiązania dotyczące wskazania urzędników i systemów elektronicznych, o których mowa w ust. 1 i 2;
 - b) szczegóły techniczne i pozwolenia na dostęp urzędników i systemów elektronicznych, o których mowa w ust. 1 i 2, do informacji, o których mowa w art. 24j lit. a)–g), i szczegółowych danych, do których należy udzielić dostępu.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 24l

1. Koszty ustanowienia, obsługi i utrzymania centralnego VIES pokrywane są z budżetu ogólnego Unii. Koszty te obejmują koszty bezpiecznego połączenia między centralnym VIES a krajowymi elektronicznymi systemami, o których mowa w art. 24g ust. 2, a także koszty usług niezbędnych do realizacji zadań wymienionych w art. 24j.
2. Każde państwo członkowskie ponosi koszty wprowadzenia wszystkich niezbędnych zmian w swoim krajowym elektronicznym systemie, o którym mowa w art. 24g ust. 2, i jest odpowiedzialne za wprowadzenie tych zmian, aby umożliwić wymianę informacji za pomocą sieci CCN lub wszelkich innych podobnych bezpiecznych sieci.

Artykuł 24m

Komisja w drodze aktów wykonawczych określa następujące kwestie:

- a) zadania, które Komisja będzie wykonywać w związku z opracowaniem, utrzymaniem i hostingiem centralnego VIES oraz zarządzaniem nim pod względem technicznym;
- b) role i obowiązki państw członkowskich jako administratorów oraz Komisji jako podmiotu przetwarzającego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 1).

± Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 mające zastosowanie od dnia 1 lipca 2032 r.

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 ust. 1 uchyla się lit. a), b) i c);
- 2) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) uchyla się ust. 2;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy informacje mają zostać skorygowane w elektronicznym systemie lub dodane do tego systemu zgodnie z art. 19, informacje te muszą zostać wprowadzone najpóźniej przed upływem jednego miesiąca następującego po okresie, w którym informacje te zostały zgromadzone.”;
- 3) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych praktyczne rozwiązania dotyczące warunków przewidzianych w ust. 2a lit. d) niniejszego artykułu, aby umożliwić państwu członkowskiemu przekazującemu informacje wskazanie urzędnika łącznikowego Eurofisc mającego dostęp do informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;
 - c) uchyla się ust. 1a i 2;
- 4) uchyla się art. 22 i 23;

5) art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy każdego z państw członkowskich zapewniają osobom uczestniczącym w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów lub wewnątrzspółnotowym świadczeniu usług oraz podatnikom niemającym siedziby świadczącym usługi możliwość uzyskania do celów takich transakcji potwierdzenia drogą elektroniczną ważności numeru identyfikacyjnego VAT każdej określonej osoby wraz z odpowiadającą temu numerowi nazwą (nazwiskiem) i adresem. Informacje te muszą odpowiadać danym, o których mowa w art. 24g ust. 2.”.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 0 stosuje się od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

Art. 1 stosuje się od dnia 1 lipca 2028 r.

Art. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2029 r.

Art. 3 stosuje się od dnia 1 lipca 2030 r.

Art. 4 stosuje się od dnia 1 lipca 2032 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca*